

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ewa Stefańska (przewodniczący)

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie
II AS (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 22 października 2019 r.

I. pozostawia skargę bez rozpoznania,

**II. zwalnia skarżącego od wydatków postępowania, obciążając
nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

W dniu 12 lipca 2019 r. R. B. wniósł skargę na przewlekłość postępowania
toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II AS (...), kierując ją
wprost do Sądu Najwyższego.

W treści skargi domagał się „zobowiązania Sądu Apelacyjnego do złożenia
do akt dowodów umocowania na urzędzie sędziego, jak tego wymaga art. 179
Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia takowych;
dowodów umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej, jak tego
wymaga art. 4 ust. 2 Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność
nieistnienia takowych, zorganizowania Sądu Apelacyjnego zgodnie z Konstytucją i
ustawami”, a także stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie i
przyznania na jego rzecz kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należy pozostawić bez rozpoznania.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest bowiem pogląd, że art. 3 ustawy o z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2018 r., poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11, LEX nr 1129040; z 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17, LEX nr 2469511; z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16, LEX nr 2183520). Skoro w katalogu tym nie zostało wymienione postępowanie o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, nie jest dopuszczalne wniesienie skargi, której przedmiotem jest takie postępowanie.

R. B. w niniejszym postępowaniu wniósł natomiast skargę na przewlekłość postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w (...) (II AS (...)), którego przedmiotem była skarga na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w P. (V S (...)). Ze wskazanego na wstępie powodu skarga taka jest niedopuszczalna z mocy ustawy, co z kolei obliguje do pozostawienia jej bez rozpoznania, stosownie do treści art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Z tego względu należało orzec jak w pkt. I sentencji.

Rozstrzygnięcie z pkt. II uzasadnia treść art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość; uiszczenie ich przez skarżącego byłoby zbyt uciążliwe.

as